

malt. Hver Aften efter Postens Ankomst samledes Realskolebestyreren, Apotekeren, Stationsforstanderen og et Par Købmænd i Kroens Sofastue til en Slags Klub, hvortil ogsaa han var bleven indbudt. Her sad man omkring et Bord under en søvnig Hængelampe og røg Tobak og læste Aviser og drak Toddy. Af og til kom der en Samtale igang, idet man drøftede Avisernes Indhold; og næppe noget Sted paa Jorden blev Verdensbegivenhederne behandlet med større Overlegenhed end ved dette Aftensæde i den jyske Landsbykro. Realskolebestyreren var Klubbens prægende Aand. Han var en Mand paa et halvhundrede Aar, et godt Hoved med en Del spredte Kundskaber, som han i en Diskussion forstod at anvende med stor Slagfærdighed. Han var gammel Student og cand. phil., havde ogsaa engang gjort et mislykket Forsøg paa at spille en Rolle som Politiker og var nu havnet i denne Afkrog af Landet som Leder af en Drengeskole med fyrretyve Elever. Det var for denne Mand en personlig Tilfredsstillelse at forringe Betydningen af alt, hvad der havde det Held at vække Opmærksomhed omkring i Verden. Krigsforviklinger, Nordpolsrejser, betydningsfulde Begivenheder i Videnskabens eller Kunstens Verden, Fagforeningsbevægelsen og Arbejderstandens vældige Opmarsch, alt vakte kun en overbærende Medynk hos ham. Selv Tidens store tekniske Fremgang, som dog Bønderne fulgte med barnlig Undren, imponerede ham aldeles ikke.

„Nu ja,“ sagde han en Aften, da Aviserne havde bragt en Meddelelse om den nylig opfundne Telefon, om hvis Indretning og Virkemaade Per havde maattet give en nærmere Forklaring. „Det er egentlig ufatteligt, at en saadan Opfindelse ikke er gjort